

§ 25.

Dluhopisy fondové převzaté podle ustanovení §§ 16 a 20 ústavy a svazy (ústřední) společenstev (družstev) jakožto věřiteli společenstev (družstev), jimž se podpor dostalo, mohou býti bilancovány ve jmenovité hodnotě.

§ 26.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením uložila výdělkovým a hospodářským společenstvům (družstvům), označeným v §u 2, lit. d), povinnost platiti 10% bilančního čistého zisku zvláštním fondům, zřízeným u jich ústředí (svazů) ku zajištění bezpečného vývoje přičleněných družstev.

§ 27.

(1) Fond jest osvobozen od daně rentové a to jak od daně placené přímo, tak i od daně srážené dlužníkem.

(2) Dluhopisy (§ 14) jsou osvobozeny od poplatků a jejich úroky i od poplatků i od daně rentové.

(3) Svépomocné příspěvky ústavů, uvedených v §u 2, lit. a) až c), jakož i příspěvky družstev, placené podle ustanovení §u 26, jsou přípustnou srážkovou položkou při vyměření daně výdělkové podle II. hlavy zákona o osobních daních ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. z., a daně zárobkové podniků veřejně účtujících podle uh. zák. čl. ze dne 16. října 1916, čís. XXXIV. Podpory poskytnuté z fondu ústavů v §u 2 uvedeným nejsou započitatelnou příjmovou položkou při vyměrování daně výdělkové podle zákonů právě citovaných.

§ 28.

Spacením všech vydaných dluhopisů (§ 14) zaniká právní osobnost fondu a přestává příspěvková povinnost státu i ústavů označených v §u 2. Jmění fondu připadá státu.

§ 29.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

těž za ministra Dr. Beneše.

Šrámek v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Hodža v. r.	Dr. Markovič v. r.
Stříbrný v. r.	Srba v. r.
Bečka v. r.	Malypetr v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Habrman v. r.
Dr. Kállay v. r.	Novák v. r.

Udržal v. r.

238.

Zákon ze dne 10. října 1924,

kterým se zřizuje Všeobecný fond peněžních ústavů v republice Československé.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Zřízení, účel a organisace.

§ 1.

Aby byla podporována spořivost zvýšením bezpečnosti vkladů a příznivý rozvoj peněžnictví byl co možná zabezpečen, zřizuje se Všeobecný fond peněžních ústavů v republice Československé, dále označovaný pouze slovem „f o n d“.

§ 2.

Fond jest samostatná právnická osoba a jeho sídlem jest P r a h a.

§ 3.

(1) Příslušníky fondu, t. j. subjekty, které za předpokladů předepsaných zákonem mají nárok na výpomoc z fondu, jsou tyto, v tutuzemsku sídlící, peněžní ústavy:

a) zemské úvěrní ústavy, vydávající vkladní knížky (listy), a spořitelny ve smyslu zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 302 Sb. z. a n., kterým se upravují právní poměry spořitel, zahrnujíc v to spořitelny uvedené v §u 21, odst. 1., a §u 33, odst. 3., cit. zákona;

b) záložny všeho druhu a úvěrní společenstva (družstva), t. j. společenstva (družstva), která úvěrní obchody provozují ve skutečnosti i podle stanov jako svou hlavní činnost, pokud vydávají vkladní knížky (listy) nebo přijímají vklady na běžný účet;

c) společnosti akciové a společnosti s ručním obmezeným, provozující bankovní a peněžní obchody, vydávající-li vkladní knížky (listy) nebo přijímají-li vklady na běžný účet.

(2) Příslušníky fondu stávají se peněžní ústavy, existující již v den vyhlášení tohoto zákona, vyhlášením zákona a ústavy, vzniklé po vyhlášení zákona, dnem, kdy započne jejich právní existence.

(3) Bez újmy práv již nabytých zaniká příslušenství k fondu vyhlášením konkursu nebo při jinakém zániku peněžního ústavu dnem, kdy tento ústav přestal právně existovati.

(4) Likvidace nebo povolené přiročí nevy-
lučují dalšího trvání příslušenství k fondu.

§ 4.

Příslušníci fondu jsou povinni přihlásiti se
písemně u kuratoria fondu (§ 7) do 30 dnů
po tom, kdy vzniklo jejich příslušenství.
K přihlášce dlužno připojiti stanovy. K žá-
dosti kuratoria jsou příslušníci povinni před-
ložiti mu i jiné doklady a zprávy, jichž kura-
torium potřebuje k založení a vedení ka-
tastu příslušníků.

§ 5.

(1) Příslušníci fondu zařadují se do tří
skupin.

(2) Skupina I. sestává ze zemských úvěr-
ních ústavů, komunálních spořitelů a okres-
ních záložen hospodářských.

(3) Skupina II. pozůstává ze záložen, okres-
ní záložny hospodářské vyjímajíc, z úvěrních
společenstev (družstev; § 3, odst. 1., lit. b) a
ze spořitelů, které připuštěny jsou sice záko-
nem spořitelním, ale nejsou spořitelny komu-
nálními.

(4) Skupinu III. tvoří ostatní příslušníci
fondu.

(5) Vládním nařízením mohou býti po sly-
šení zájemníků v rámci skupin (odst. 2. až 4.)
utvořeny dílčí skupiny a určen okruh účast-
níků každé z nich.

(6) V pochybnosti o tom, zda ten který
ústav jest příslušníkem fondu čili nic, nebo
do které skupiny (dílčí skupiny) jest zařaden,
rozhoduje s konečnou platností ministerstvo
financí, dohodnouc se s příslušnými mini-
sterstvy.

§ 6.

(1) Fond se tvoří z příspěvků placených
příslušníky podle výše vkladů (§ 11) a z vý-
nosů vlastního jmění.

(2) Z příspěvků každé jednotlivé skupiny
(dílčí skupiny) a z přírůstku těchto příspěvků
se tvoří skupinový fond (dílčí fond skupi-
nový), na který příslušníci jiných skupin (díl-
čích skupin) nemají nároku.

§ 7.

(1) Fond spravuje a na venek zastupuje ku-
ratorium, pozůstávající z 12 členů, kteří si
zvolí ze svého středu předsedu a 2 jeho ná-
městky.

(2) Členy kuratoria jmenuje vláda po ná-
vrhu ministra financí a ministra vnitra, učí-
něném po slyšení svazů a jiných ústředí pří-
slušníků, a to tak, aby byla zastoupena v kura-
toriu každá skupina příslušníků (§ 5) čtyřmi
kurátory. Obdobným způsobem jmenuje vláda
pro každou skupinu po 2 náhradnících, celkem
tudíž 6 náhradníků.

(3) Osoby nevolitelné do poslanecké sně-
movny Národního shromáždění nemohou se
státi členy kuratoria.

(4) Členové kuratoria i jejich náhradníci
jmenují se na dobu 5 let. Jejich úřední období
se počíná doručením jmenovacích dekretů a
se končí jmenováním nástupců. Před uplynu-
tím úředního období zaniká úřad člena kura-
toria (náhradníka) úmrtím, odstoupením,
ztrátou volitelnosti do poslanecké sněmovny
Národního shromáždění a odvoláním. Odvo-
lán může býti člen kuratoria (náhradník) vlá-
dou po návrhu ministrů financí a vnitra, jest-
liže porušuje nebo hrubě zanedbává své po-
vinnosti.

(5) Úřad člena kuratoria jest úřadem čes-
tým a bezplatným.

(6) Členové kuratoria a jejich náhradníci
jsou povinni zachovávat mlčenlivost o pomě-
rech příslušníků fondu, jež seznali při vyko-
návání svého úřadu; této povinnosti mohou
býti zbaveni jen příslušníkem, o jehož pomě-
ry jde. Porušení povinné mlčenlivosti jest dů-
vodem odvolání.

§ 8.

(1) Předpisy o tom, jakým způsobem má
kuratorium vykonávat svou působnost a jak
projevuje na venek svoji vůli, dále jak má býti
postaráno o vnitřní správu skupinových fondů
(dílčích fondů skupinových), obsahují jed-
nací řád, který kuratorium sdělá v dohodě
s ministerstvem financí do 3 měsíců po vyhlá-
šení tohoto zákona.

(2) Dokud nebude jednací řád sdělán, pod-
pisuje se fond pravoplatně tak, že pod jeho
zákonné označení (§ 1), kýmkoliv napsané
nebo vytištěné, připojí své podpisy předseda
nebo jeden z jeho náměstků a jeden člen ku-
ratoria.

§ 9.

Účetní, pokladní a kancelářskou službu
fondu obstarává Zemská banka v Praze,
u níž dlužno uložiti volné hotovosti, cennosti
a listiny fondu. Vzájemná práva i povinnosti
bud' tež upraveny zvláštní smlouvou mezi ku-
ratoriem a Zemskou bankou.

§ 10.

Kuratorium sestaví ke dni 31. prosince každého roku celkové výkazy příjmů a vydání jakož i seznam jmění a dluhů fondu a do 30. dubna každého roku předloží obě ministerstvu financí na vědomí a ke schválení a uveřejní v Úředním listě republiky Československé.

O příspěvcích.

§ 11.

(1) Příslušníci fondu jsou povinni po dobu svého příslušenství z každé úrokové částky, která jimi byla komukoli, fond vyjímajíc, vyplacena, připsána nebo sčítována ve prospěch ze vkladů v běžném účtě, na vkladní knížky (listy) a pokladniční poukázky, odváděti 1½%. Zemské bance do 90 dnů po ukončení každého kalendářního pololetí. Z příspěvků včas neodvedených platí se úrok z prodlení ve výši přesahující o 2% eskontní sazbu cedulového ústavu.

(2) Při stanovení příspěvkové základny nelze přihlížeti ani k jiným zákonným dávkám, postihujícím úroky, ani k úrokům z dlužných pohledávek v běžném účtě.

(3) Ve lhůtě, uvedené v odst. 1., předloží příslušníci fondu kuratoriu výkaz o odvedených příspěvcích spolu s hrubou bilancí za pololetí, jehož se výkaz týče. Kuratorium jest oprávněno vyžádati si od příslušníků fondu vysvětlivky, potřebné k přezkoušení výkazů nebo zjistiti jejich správnost nahlédnutím v knihy příslušníků.

(4) Zjistí-li kuratorium, že bylo na příspěvcích méně odvedeno, než příslušelo, vybere od dotyčného příslušníka nedoplatek i s úroky z prodlení. Zjištěný přeplatek se vrátí nebo se sčítuje ve prospěch příspěvků budoucích.

(5) Lhůty v odst. 1. a 3. uvedené mohou býti kuratoriem prodlouženy ústavům, u nichž se úroky ke kapitálu nepřipisují pololetně.

(6) Kuratorium může příspěvky promítnouti, ohlásí-li příslušník, který je má odváděti, likvidaci nebo bylo-li příslušníku tomu povoleno přiročí.

§ 12.

(1) Jakmile dosáhne fond některé skupiny (§ 6, odst. 2.) takové výše, že se dosaží jeho účelu jeví býti zabezpečeno, zastaví vláda na návrh kuratoria a ministra financí

placení příspěvků do tohoto skupinového fondu.

(2) Vláda jest oprávněna na návrh kuratoria a ministra financí příspěvky znovu zavést, objeví-li se toho potřeba k zajištění účelu fondu.

O použití fondových prostředků.

§ 13.

Pokud tento zákon jinak neustanovuje, může býti prostředků fondu použito jen k výpomocem příslušníkům fondu a to způsobem dále vymezeným. Výpomoci takové se poskytují z fondu té skupiny (dílčí skupiny), ku které příslušník výpomoci potřebný přináleží.

§ 14.

Každý peněžní ústav, který jest alespoň 5 let příslušníkem fondu, má v mezích tohoto zákona nárok na výpomoc fondu, jestliže utrpěl ztráty nebo pozbyl mobility svých prostředků takovou měrou, že jest tím jeho existence a zájem vkladatelů ohrožen.

§ 15.

Způsob a rozsah výpomoci buďtež stanoveny tak, aby v mezích fondových prostředků mohly býti stejnoměrně nebo aspoň obecným zájmům přiměřeně uspokojeny veškeré známé takové potřeby příslušníků téže skupiny (dílčí skupiny), jakož i aby ústav, kterému se výpomoc poskytuje, byl co možná do té míry ozdraven, aby mohl své hospodářské poslání dále plniti. Pokud to tento účel výpomoci dopouští, buďtež výpomoci udělovány zásadně jen v podobě zápůjček.

§ 16.

Nelze-li ústav, výpomoci se dožadující, zachrániti proto, že jeho pasiva i po úplném použití vlastního jmění nejsou z převážné části kryta aktivy, budiž, dovolují-li to fondové prostředky, poskytnuta nejvýše taková výpomoc, aby věřitelé všeobecní, t. j. věřitelé, jichž pohledávky by náležely v konkursu do 3. třídy, na Slovensku pak a v Podkarpatské Rusi do 2. nebo 3. třídy, mohli býti do 80% těchto svých pohledávek uspokojeni. Jestliže bylo kuratoriem zjištěno, že ztráty ústavu třeba jen částečně vznikly vinou odpovědných činitelův ústavu, dlužno výpomoc snížit o dobytelné náhradní nároky ústavu proti vlastním zodpovědným činitelům, nebo, nedají-li se takové náhradní nároky spolehlivě určit, nej-

méně o 5% výše uvedených pohledávek všeobecných věřitelů. Kuratorium jest také oprávněno až do výše poskytnuté výpomoci vymáhati na zodpovědných činitelích náhradní nároky ústavu.

§ 17.

Každý příslušník fondu jest povinen ihned, jakmile pozná nebo z okolností poznati musil, že utrpěl nebo pravděpodobně očekáváti může ztráty, které převyšují jeho rezervy, zasahující nebo ohrožující i polovici základního kapitálu, oznámiti to fondu. Neučiní-li tak, může mu býti výpomoc, žádá-li za ni později, odepřena, ačli nejde o výpomoc podle §u 16.

§ 18.

Dojde-li oznámení podle §u 17 nebo žádost za výpomoc, musí kuratorium stav ústavu, o nějž jde, zevrubně vyšetřiti.

§ 19.

(1) Výpomoc může býti vázána předchozím splněním určitých podmínek. Jakožto podmínky pro poskytnutí výpomoci může kuratorium zejména stanovit:

- a) povolení zákonného příročí,
- b) provedení reorganisace podle plánu schváleného kuratoriumem,
- c) fusi s ústavem, který bude kuratoriumem uznán za vhodný,
- d) ohlášení likvidace.

(2) Kuratorium musí dále, povolující výpomoc, ustanoviti u ústavu, jemuž se výpomoc poskytuje, a na jeho útraty svého důvěrníka nebo zvláštní 2 až 3člennou dozorčí komisi. Důvěrník i tato dozorčí komise mají právo a povinnost dohlížeti všestranně na hospodaření ústavu; bez jejich svolení nesmí býti žádné usnesení správních orgánů ústavu provedeno. Ústav, který zřejmě zamezuje výkon povinnosti důvěrníka nebo dozorčí komise anebo jejich pokynů při vedení obchodů nedbá, může býti po návrhu kuratoria a po vyšetření věci vládou zrušen. Tímto ustanovením zůstávají nedotčena práva vyrovnávacího správce a dozorčího komisaře ustanoveného u ústavu, jemuž bylo povoleno příročí.

§ 20.

(1) Nároků na výpomoc nelze proti fondu uplatňovati soudně.

(2) Oprávnění příslušníci fondu (§ 14) mohou si stěžovati do usnesení kuratoria, kterým bylo rozhodnuto o jejich žádosti za výpomoc, k rozhodčímu výboru do 30ti dnů od doručení vyrozumění o rozhodnutí kuratoria.

(3) Rozhodčí výbor sestává z 5 členů jmenovaných vládou po návrhu ministrů financí, vnitra a spravedlnosti. Kromě členů jmenuje vláda stejným způsobem také 3 náhradníky členů, kteří zastupují členy, nemohou-li dočasně vykonávati svého úřadu. Aspoň 2 členové a jeden náhradník budtež jmenování z osob práva znalých.

(4) Ustanovení §u 7, odst. 4. až 7., platí obdobně i pro členy rozhodčího výboru a jejich náhradníky s tou úchylnou, že jejich odvolání navrhuje ministr spravedlnosti s ministrem financí a ministrem vnitra.

(5) Členové rozhodčího výboru volí ze svého středu předsedu a jeho náměstka.

(6) Uprázdnil-li se místo některého člena anebo náhradníka člena, jest předseda rozhodčího výboru (jeho úřadující náměstek) povinen oznámiti to neprodleně ministrům financí, vnitra a spravedlnosti.

(7) Rozhodčí výbor činí svá usnesení po slyšení stěžovatele i kuratoria v neveřejných schůzích. K platnosti usnesení se vyžaduje, aby rozhodčí výbor byl úplný a aby se pro usnesení vyslovily aspoň 3 hlasy.

(8) Bližší ustanovení o řízení před rozhodčím výborem obsahují jednací řád rozhodčího výboru. Tento jednací řád sdělá rozhodčí výbor a předloží do 3 měsíců od vyhlášení tohoto zákona ministerstvu spravedlnosti ke schválení v dohodě s ministerstvem financí.

(9) Rozhodčí výbor rozhoduje s konečnou platností a jeho rozhodnutí jest pro obě strany závazné.

§ 21.

Jmenní fondu, nepoužité k vlastním účelům fondu, budiž uloženo u Zemské banky na úrok obvyklý pro dlouhodobé vklady. Pokud by tím nebylo ohroženo řádné plnění úkolů fondu, může býti částí tohoto jmění použito k poskytování krátkodobých lombardních zápůjček příslušníkům fondu na úrok ne vyšší, než jest lombardní sazba cedulového ústavu. Takové zápůjčky možno však poskytovat pouze:

- a) na vlastní dlužní úpisy fondu (§ 23) až do 90% jmenovité hodnoty,

b) na státní dluhopisy až do 80% kursovní hodnoty,

c) na zástavní listy a jiné dluhopisy sirotčí jistoty až do 75% kursovní hodnoty.

O fondových dluhopisech.

§ 22.

(1) Nestací-li běžné prostředky fondové k plnění úkolů fondu, může si fond opatřit se svolením ministra financí potřebný kapitál vydáním dluhopisů (pokladničních poukázek) svědčících majiteli a zúčitelům nejmeně 4%.

(2) Bližší ustanovení o těchto dluhopisech obsahují jednací řád fondu.

§ 23.

Fondové dluhopisy smějí být jen v takovém rozsahu vydány, aby roční peníz, potřebný k jejich zúrokování a umořování, nepřesahoval $\frac{3}{4}$ běžných fondových příjmů z příspěvků v době vydání. Že tato podmínka byla splněna, budiž na každém dluhopisu potvrzeno ministerstvem financí anebo vládním komisařem fondu (§ 31, odst. 1.).

§ 24.

(1) Zemská banka obstarává úrokovou i umořovací službu dluhopisů podle §u 23 vydaných a jest povinna z fondových příjmů vyloučiti a v patrnosti chovati peníz potřebný k jejich zúročení a umořování. Kuratoriu není k jejich zúročení a umořování nakládati.

(2) Za správné zúročení a splacení dluhopisů ručí podpůrně stát.

§ 25.

Dluhopisů, které byly v mezích tohoto zákona vydány, lze užiti jednak k úročnému uložení peněz sirotčích, svěřeneckých, depositních, nadačních, dále peněz ústavů, podléhajících veřejnému dozoru, a poštovního úřadu šekového, jednak za služební a obchodní kauce, tyto však jen do výše bursovního kursu, nikoliv nad jmenovitou hodnotu.

§ 26.

Každý příslušník fondu jest na žádost kuratoria povinen převzítí fondové dluhopisy (§ 23) za jejich jmenovitou hodnotu až do $\frac{1}{4}$ % všech svých vkladů, přijatých v běžném

účtě nebo na vkladní knížky (listy) a pokladniční poukázky.

§ 27.

Dosáhnou-li skupinové fondy (§ 6, odst. 2.) výše, která podle §u 12, odst. 1., jest důvodem, aby vláda zastavila placení příspěvků, jest kuratorium oprávněno používati výtěžků fondového jmění i jinak, než až posud bylo v tomto zákoně naznačeno, ku podpoře a zvelebení československého peněžnictví.

Daňová, poplatková a všeobecná ustanovení.

§ 28.

K plnění povinností, uložených v §u 11, odst. 3., mohou být liknaví příslušníci fondu donuceni kuratoriem pořádkovými pokutami až do 10.000 Kč. Tyto pokuty plynou do fondu skupiny (díleč skupiny), k níž dotyčný příslušník přináleží.

§ 29.

Pořádkové pokuty, jakož i nedoplatky příspěvků s příslušenstvím vymáhají se soudní exekucí; výkazy kuratoria fondu o nezaplacených pořádkových pokutách nebo příspěvcích, opatřené kuratoriem doložkou o vykonatelnosti, tvoří exekuční titul.

§ 30.

(1) Fond jest osvobozen od daně rentové, a to jak od daně placené přímo, tak i od daně srážené dlužníkem.

(2) Dluhopisy vydané podle §u 23 jsou osvobozeny od poplatků a jejich úroky i od poplatků i od daně rentové.

(3) Nálezy rozhodčího výboru (§ 20) jsou prosty poplatků i kolků.

(4) Výpomoci poskytnuté z fondu jeho příslušníkům nejsou započitatelnou příjmovou položkou při vyměřování daně výdělkové podle II. hlavy zákona o osobních daních ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., a daně zárokové podniků veřejně účtujících podle uh. zák. čl. ze dne 16. října 1916, č. XXXIV.

§ 31.

(1) Státní správa dozírá, zdali se ustanovení tohoto zákona o správě fondu přesně zachovávají. Za tím účelem ustanoví vláda na návrh ministra financí, učiněný v dohodě s ostatními příslušnými ministry, u tohoto fondu jednoho nebo více vládních komisařů.

(2) Kuratorium jest povinno umožniti řádný výkon dozoru.

§ 32.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

těž za ministra **Dr. Beneše.**

Dr. Dolanský v. r. **Šrámek v. r.**

Bečka v. r. **Udržal v. r.**

Habrman v. r. **Malypetr v. r.**

Dr. Hodža v. r. **Srba v. r.**

Dr. Franke v. r. **Novák v. r.**

Dr. Markovič v. r. **Stříbrný v. r.**

Dr. Kállay v. r.

239.

Zákon ze dne 10. října 1924

o vkladních knížkách (listech), akciových bankách a o revisi bankovních ústavů.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

ČÁST I.

O vkladních knížkách (listech) a správě vkladů.

§ 1.

(1) Vkladní knížky (listy) vydávají smějí jen osoby uvedené v §u 2 tohoto zákona.

(2) Vkladní knížkou (vkladním listem) ve smyslu tohoto zákona jest podle své zevnější podoby každá stvrzenka o zúročitelném peněžním vkladu, jejíž vydatel vyhradil si splatiti vklad toliko na její předložení.

(3) Ve příčině právní povahy vkladní knížky (vkladního listu), vázání vkladu, umoření vkladní knížky (vkladního listu), zúročení a promlčení vkladu platí obdobně ustanovení §§ 10 až 12 zák. ze dne 14. dubna 1920, čís. 302 Sb. z. a n., kterým se upravují právní poměry spořitelen.

(4) Ustanovení zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 302 Sb. z. a n., o výhradním právu spořitelen používati pro vkladní knížku označení „spořitelní knížka“ a ustanovení k němu se vztahující zůstávají nedotčena.

§ 2.

Vedle spořitelén ve smyslu zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 302 Sb. z. a n., včetně spořitelén, uvedených v §u 33, odst. 3., a v §u 21, odst. 1., téhož zákona, jsou oprávněny vydávati vkladní knížky (listy):

a) záložny utvořené z fondů kontribučních a berních, pokud jsou pod veřejným dozorem;

b) záložny utvořené na základě spolkového zákona ze dne 26. listopadu 1852, čís. 253 ř. z., úvěrní společenstva (družstva), zřízená podle zákona o výdělkových a hospodářských společenstvech ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. z., a úvěrní družstva, zřízená podle uh. zák. čl. ze dne 16. května 1875, čís. XXXVII, o obchodním zákonu, nebo uh. zák. čl. ze dne 11. července 1898, čís. XXIII, o hospodářských a živnostenských společenstvech úvěrních, jestliže uvedené ústavy jsou pod dozorem svazu (ústředí) zmocněného podle platných zákonů k jejich revisi; u svazů těchto ústavů může dozor svazový nahrazen býti dozorem podle §u 14 zák. ze dne 10. června 1903, čís. 133 ř. z., o revisi výdělkových a hospodářských družstev a jiných spolků. Úvěrním společenstvem (družstvem) podle tohoto odstavce jest společenstvo, které podle svých stanov i ve skutečnosti provozuje výlučně nebo z převážné části úvěrní obchody;

c) zemské úvěrní ústavy oprávněné k tomu podle svých stanov a

d) za podmínek §u 3 společnosti akciové a společnosti s ručením obmezeným provozující bankovní a peněžní obchody.

§ 3.

(1) Společnosti akciové a společnosti s ručením obmezeným mohou vydávati vkladní knížky (listy) jen na základě výslovného povolení státní správy.

(2) Pokud takové povolení bylo již uděleno, zůstává v platnosti, jestliže dotyčné společnosti do jednoho roku ode dne vyhlášení tohoto zákona ministerstvu financí prokáží:

a) že jejich ku krytí ztrát určené rezervy činí alespoň 10% akciového (kmenového) kapitálu,

b) že se členové jejich představenstva listinou, opatřenou jejich vlastnoručními a soudně nebo notářsky ověřenými podpisy, za-